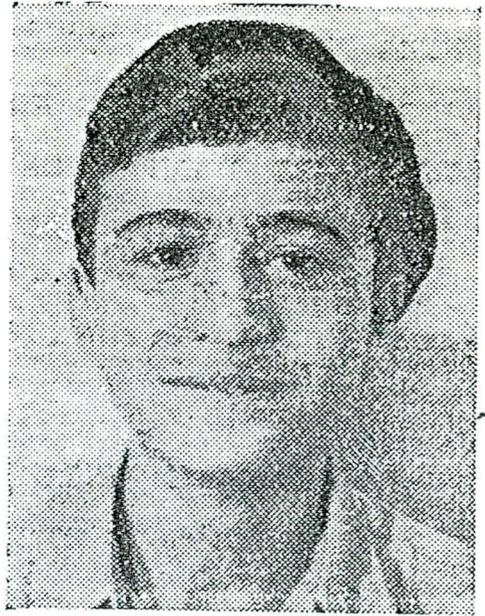

מזרחי אליהו

אחד מ־12 ילדי בנימין ומרים. נולד ב־1932 בעיר העתיקה בירושלים. למד בתלמוד-תורה "מזרחי" ונשתבח בנימוסים טובים, בשקידה ובכשרון תפיסה, ביחוד במקצועות המעשיים. אחרי סיום בית-הספר עזר לאביו בעבודה. מסירותו הלוהטת לשאיפות הלאומיות, שנתגלתה בו עוד בבית-הספר, באה אחר-כך לידי ביטוי מעשי בפעולתו בגדנ"ע. שאיפת חייו, כפי שהביעה בין חבריו, היתה להתמסר להפראת הארץ

ולהחיות שממותיה. בינתיים התאמן בסתר לפעולות קרביות. בחורף תש"ח שימש קשר בעיר העתיקה המנותקת והנצורה ופעם אירגן את חבריו להוציא נשק מעמדת-משמר בריטית. בדרך חזרה עם השלל נפצע מרסיס פגז ערבי, נתרפא בבית-החולים "משגב לדך" וחזר לשירות. בשעת נפילת העיר העתיקה נלקח אביו בשבי, והוא, כ"נער בגיל רך", הורשה לצאת עם המשפחה לעיר החדשה והמשיך בפעילותו במרכז בית-הנוער של גדנ"ע בשכונת קטמון ובשירותי-עזר לצבא הלוחם. באחרונה נשלח עם נעריו לעבודת ביצורים ברמת-רחל. אמו הזהירתו מפני הסכנה וניסתה לעכבו, אך בסוף שוכנעה מנימוקיו, כי כראש-קבוצה אחראי עשויה השתמטותו להשפיע לרעה על החברים. בעבודה זו נפצע קשה מכדור צלף, שכב יום בלי הכרה בבית-החולים ומת ביום 13.11.1948. היה קבור בשייך-באדר ב'. ב־21.6.1951 הועבר להר-הרצל.